

TAMER ÇİLİNGİR: KÜRTLER, UTANILACAK BİR TARİHLE ÖVÜNMEMELİDİR

Posted on 20/10/2014

Kürt ulusunun, cumhuriyetle birlikte egemenler tarafından maruz kaldığı uygulama inkar ve imhadır. Her fırsatta iktidarın "barış sürecine" denk düşmeyen uygulamalarını eleştirirken, "Çanakkale'de, Kurtuluş Savaşı'nda birlikte savaştık" vurgusu yapılarak, uğradıkları büyük haksızlık dile getirilirken yapılan hesaplaşma yanlış ve eksiklikler içeriyor.

Kürtler bu hesaplaşmayı yaparken, İttihat ve Terakki'nin uygulamalarını, "Kurtuluş Savaşı" yalanını da, resmi tarihi de teşhir etmelidirler. Aksi durumda utanılması gereken bir tarihi savunma durumuna düşülür. Unutulmaması gereken, 1.Emperyalist Paylaşım Savaşı ve "Kurtuluş Savaşı" masalının arkasında binlerce yıldır bu topraklarda yaşamış 3 milyona yakın Ermeni, Rum, Süryani canı ve 2 milyonun üzerinde insanın sürgün edilmesi vardır. Ki aynı uygulamalara Kürtler de cumhuriyetle birlikte maruz kalmışlardır.

Osmanlı, Çanakkale'de emperyalistlere karşı emperyalistlerle omuz omuza bir savaş vermiştir

Osmanlı'nın 1.Emperyalist Paylaşım Savaşı'nın cephelerinden biri olan Çanakkale Cephesi'nde Kürtlerin de yer aldığı ve can verdiği de doğrudur. Ancak bu savaş bir emperyalist paylaşım savaşıdır ve bu savaşta dünya çapında milyonlarca insan hayatını kaybederken, emperyalistlerin dünyayı yeniden paylaşmak için çıkardıkları bu savaşlarda ezilen uluslar açısından tek bir kazanım olmadığı gibi, bizler açısından daha vahim sonuçlar yaşanmıştır.

Savaş, batı cephesinde, Almanya'nın batısında kalan Avrupa topraklarında, esas olarak Belçika, Hollanda ve Fransa'yı yani Batı Avrupa'yı içine alan bölgede, doğu cephesinde ise, Orta Avrupa ve Doğu Avrupa'da, Almanya'nın, Avusturya-Macaristan'ın ve Bulgaristan'ın doğusunda, Rusya'nın ve Romanya'nın ise batısında kalan bölgede cereyan etti. Osmanlı ordusu bu savaşta Kafkasya, Çanakkale, Sina-Filistin, Hicaz-Yemen, Irak, İran, Galicya ve Makedonya'da savaştı ve 325 bin askerini kaybetti. Ama istatistiklere yansıyan asıl önemli sayı ise Osmanlı'nın bu savaş sonrası kaybettiği sivil sayısı idi. Osmanlı imparatorluğu kayıplar listesinin sivillerle ilgili başlığında 2.150.000 sivil kaybı ile ilk sırada yerliyordu.

2.150.00 sivil, soykırım kurbanlarıdır

İstatistiklere Osmanlı'nın "kayıbı" olarak yansıyan bu sayının içinde 1.5 milyon Ermeni, 250 bin Süryani, 150 bin Rum'un katledilmesi de dahildi. Yani bu kayıpların 2 milyona yakını Osmanlı'nın savaştığı herhangi bir ülkenin ordusu tarafından değil, bizzat Osmanlı'nın kendi güçleri tarafından katledilen insanlardı. Savaş, İttihat ve Terakki'nin geleceğe dair asıl planlarını hayata geçirmek için iyi bir zemindi ve bu zemin planının birinci etabının tamamlanmasına hizmet etmişti.

1.Emperyalist Paylaşım Savaşı'nda kahramanlık hikayeleriyle anlata anlata bitirilemeyen Çanakkale savaşının o topraklarda yaşayan ezilen uluslar açısından övünülecek, savunulacak hiç bir yanı olmadığı gibi, "Anadolu'yu müslüman olmayanlardan temizleme projesi" nin birinci etabını oluşturması açısından 1915 Ermeni Soykırımı bu savaşın gölgesinde planlanmış ve hayata geçirilmişti.

KURTULUŞ SAVAŞI KOCAMAN BİR YALANDIR

19 Mayıs 1919... Kemalizm Pontos Rum Soykırımını tamamlıyor

Tarih Mayıs 1919'u gösterdiğinde Mustafa Kemal ve 34 arkadaşı Samsun'a doğru yola çıkmak üzere İngiltere Başkonsolosluğu'ndan vize almışlardı...

Aynı tarihte İstanbul Meclisi de Mustafa Kemal ve arkadaşlarının Samsun'a gidişini onaylamıştı...

Resmi tarihin anlattığı gibi yıkık dökük bir gemiyle İstanbul Hükümeti'nden ve İngilizler'den gizli olarak Samsun'a gidilmiyordu. Oldukça lüks döşenmiş ve dönemin teknolojisine uygun olan Bandırma Vapuru limandan demir aldığı anda, bir ulusu yok edecek ve bir ülkenin tarihini kanla baştan yazacak bir süreç başlıyordu...

Bandırma Vapuru Mustafa Kemal'in 9. Ordu Müfettişi olarak Karadeniz'deki Rum köylerine yapılan tecavüzleri engellemek ve asayişi düzeltmek için yola çıkmamıştı...

Şimdi yeni efendileri vardı... Paylaşım savaşı öncesi efendileri olan Almanlar ile birlikte Anadolu'nun Hristiyanlardan temizlenmesine karar vermiş ve 1914'ten itibaren 1.5 milyon Ermeni, 250 bin Süryani soykırımına uğratılmıştı.

Karadeniz'de 1. Paylaşım Savaşı sürecinde 150 bin Rum hayatını kaybetmişti. Savaşı kaybeden Osmanlı için yeni efendinin adı İngiltere idi... Mustafa Kemal ve arkadaşları yeni efendilerinin izniyle Karadeniz'e doğru yol alırlarken, yarım kalan proje tamamlanacak bütün Karadeniz baştan aşağı kana bulanacaktı... 200 bin Pontos Rum'u katledilerek, toplam 353 bin Rumun canı alınarak Pontos Rum Soykırımı tamamlanacaktı.

Tarih sahnesinde öyle bir oyun oynanıyordu ki bu oyunun yönetmeni, kurgulayıcısı İngiliz efendiler, Yunan ordusunun İzmir'e çıkmasını teşvik ederek Kemalistlerin Karadenizli Rumlara yönelik soykırımını meşrulaştırıp hızlandırdı. Aynı İngiltere 1921 yılından itibaren Yunanistan'a verdiği "sahte" desteği de geri çekti. Dahası karşı emperyalist cephe

Anadolu'ya yerleşmek niyetinde değildi ve savaşmadan da geri çekildi.

Çekilirken de Fransızlar Türklere, Yunanlara karşı kullanacakları silahları sattılar. Bazı Fransız subayların Kuvayi Milliye saflarında savaştığı dahi rivayet edilir. İtalyanlar da kendi bölgelerindeki silah depolarını açarak, Kuvayi Milliye'ye yardım ediyorlardı.

Nasıl bir orduya karşı savaşıldı?

Sakarya ve Dumlupınar "Meydan" savaşları diye yıllarca masal gibi dinlediğimiz iki cephe savaşı, cumhuriyetin kurucuları ve savunucularınca "yedi düvele karşı verilmiş kurtuluş savaşı" yalanının anlatıldığı olaylardır. Evet hepsi budur o "yedi düvele karşı" verildiği iddia edilen "anti-emperyalist kurtuluş savaşı". Peki bu bahsi geçen cephe savaşları nasıl bir orduya karşı verilmişti?

1920 yılına gelindiğinde mutsuzluk, açlık ve Yunan halkının başına gelen felaketler her geçen gün artıyordu. Cepheye çağrılan binlerce genç dağlara kaçtılar. Savaşmak istemiyorlardı ve binlerce jandarma dağlarda onları kovalamakla meşguldü.

1922 yazında, bozgundan biraz önce, aralarında Polopulos'ta olan 25 asker savaş karşıtı, eylemliliklerinden dolayı tutuklanıp, "vatana ihanet" suçlamasıyla askerî mahkemeye sevk edildi. Ama kısa bir zaman içinde cephenin kırılması ve ardından çok hızlı çözülmesinden dolayı Ordu'dan arta kalanlarla birlikte İzmir Cezaevi'nden Atina'ya geldiler.

Cephe gerisinde 90.000 civarında asker ve yoklama kaçağı vardı. Bunların büyük bir bölümü parti tarafından silâhlı gruplar hâlinde, dağlarda tutuluyordu. Yerel jandarma güçleri onları yakalamakta zorlandıkça, hükümet cepheye göndereceği birliklerden ek takviye ayırmak zorunda kalıyordu.

İşte böyle bir orduya karşı kazanılan bir zaferdir, bahsi geçen cephe savaşları. Ne politik ne de fiziksel güce sahip göstermelik bir Yunan ordusu, başka amaçların kurbanı olarak Küçük Asya “macerasına” sürüklenmiş, büyük bir trajedi yaşamış, ama en önemlisi, bir başka büyük katliama gerekçe olarak gösterilmek suretiyle, emperyalistlerin; daha doğrusu yeni emperyalist efendilerin sahnelediği bu oyun gereği, Küçük Asya’nın ve Pontos’un kadim halklarından olan Rumlar, başta Osmanlı İmparatorluğu, ardından Türkiye Cumhuriyeti Devleti’nin kurucuları tarafından olmak üzere, dünyanın en kanlı zulümlerinden birini yaşamış ve soykırıma uğratılmıştı.

Bu tarih övünülecek değil utanılacak bir tarihtir

İşte “Kurtuluş Savaşı” diye resmi tarihçilerin bize yutturmaya çalıştığı Rumlara yönelik soykırımıdır. “Kurtuluş Savaşı’nda birlikte savaştık” demek, Rumları birlikte katlettik demek, bununla övünmektir.

İttihat ve Terakki döneminde(1.Jöntürk Dönemi) de, Kemalistlerin iktidar olduğu dönemde (2:Jöntürk Dönemi) de, Müslümanlar, müslüman olmayan halklara karşı kışkırtılmaya çalışılmış ve yer yer bu katliamlarda kullanılmışlardı. Ve bu esnada gaspedilen Ermeni, Rum ve Süryani malları, mülkleri yağmalanırken, soykırımlarda yeralanlar da ödüllendirilmiştir.

Hatta Kemalistler, Kürtlere daha sonrası için sözler de vermiş ama bu sözlerin hiçbirini yerine getirmemişti. Üstelik Kemalistler Hristiyanlara yönelik imhayı tamamlar tamamlamaz bu kez Müslüman olan ama Türk olmayan kesimlere yönelik inkar ve imha politikalarını hayata geçirmekte gecikmemişti.

Bu yüzden de cumhuriyet tarihi boyunca Kürdistan’da kan, gözyaşı ve zulüm eksik olmadı. Şimdi Kürtlerin kendi hak ve özgürlük mücadelelerini verirken, tarihte yaşanmış örneklerden yola çıkıp resmi tarihin propagandalarından dem vurup, “Kurtuluş Savaşı’nda birlikte

savaştık'' biçiminde değerlendirmeler yapmaları, kısacası Kemalistlerin övüne övüne anlattıkları bu masala destek olmaları, bu süreci savunmak anlamına gelir ki, bu tarih övünülecek değil, utanılacak bir tarihtir.

Kaynak: devrimcikaradeniz.com